

gaar jo ud paa, at man skal kunne kontrollere Omsætningen af Aktier, og ganske særlig vil maaske de komme til at bøde, som spekulerer. Jeg kan ikke se rettere end, at man baade ved Kontrolbestemmelserne og dernæst ved § 24 vil komme disse Spekulanter paa rammende Maade til Livs.

Hey: Jeg mener fremdeles, at det er ikke alene meget ønskeligt, men nødvendigt at faa fastslaaet, hvad der menes med Udtrykket i § 1: „Aktier og lignende offentlige Værdipapirer“. Under denne Forhandling har et Medlem af dette Ting meddelt mig, at han i Gaar har solgt nogle Andelsbeviser. Der kan altsaa være Andelsbeviser, som kan være Genstand for Omsætning. Jeg er saa heldig at have nogle Andele i et Skib. Selskabet er i Virkeligheden et Aktieselskab, men det kalder sig et Andelsselskab. Den højtærede Finansminister vil kun opnaa, at man for Fremtiden vil konstruere Selskaberne som ganske sædvanlige Aktieselskaber, men bare kalde dem Andelsselskaber, naar man derved kan undgaa Beskatning. I den svenske Lov, som jeg har her, bruger man Ordet „fondpapper“ for de Papirer, der skal rammes, men saa giver man i det næste Stykke af den samme Paragraf en Definition af, hvad „fondpapper“ er. Det er det, jeg anbefaler, at man ogsaa i den danske Lov vil give under en eller anden Form en Definition af, hvad det er, der er Genstand for Beskatning.

Finansministeren (Brandes): Hvis Andelsselskaberne i Virkeligheden er Aktieselskaber, rammes de naturligvis ogsaa af Loven, og en Omgaaelse paa den Maade, at man kalder Aktieselskaber for Andels-selskaber, vil neppe kunne finde Sted. Hvis man vil vedtage de Tilsyns- og Kontrolbestemmelser, her er Tale om, saa skal vi nok finde dem ud, der vil kalde sig Andels-selskaber og i Virkeligheden er Aktieselskaber. Men hvad den svenske Lov angaar, som jeg tilfældigvis ogsaa staar med i Haanden, maa jeg sige, at Definitionen efter min Opfattelse ikke er saa særdeles udtømmende. Der staar i den, at ved „fondpapper“ forstaas i denne Forordning Aktier i indenlandske og udenlandske Aktiebolag, Lodder, som det kaldes, i indenlandske solidariske Bankbolag samt Obligationer. Her er dog egentlig ikke Tale om Andelsbeviser o. lign. Hvis det ærede Medlem vil være tilfredsstillet ved det, der staar i dette Lovforslag, som altsaa vil blive omtrent

dette: Aktier i inden- og udenlandske Aktieselskaber og i indenlandske solidariske Bankselskaber o. lign. — Obligationer tager vi jo ikke med i Lovforslaget —, saa kan jeg hurtigt imødekomme ham. Jeg tror, at det er heldigere, at der staar: „og lignende offentlige Værdipapirer“, fordi man saa kan inddrage under Loven, hvad man til enhver Tid mener er at jævnstille med Aktier.

Richelieu: Den højtærede Finansminister trak, saa vidt jeg forstod, en Grænse mellem Spekulanter og Aktionærer. Det er en Grænse, man ogsaa i Selskaberne har forsøgt at trække, men man har set, at det var ganske umuligt. Den Mand, som i det givne Øjeblik har Aktien, er Aktionær; om han har den for at spekulere med den eller for at beholde den, kan Selskabet ikke tage sig af. Tværtimod tror jeg, at mange Selskaber har været glade ved de saakaldte Spekulanter. Det har været Folk, som havde Penge og kunde hjælpe Selskaberne paa Gled og sætte hele Forretningslivet godt i Gang, og jeg haaber, at der maa blive et smukt Resultat selv af disse saakaldte Spekulanter Virksomhed. Jeg haaber, at den højtærede Finansminister vil blive meget tilfreds, naar Resultatet af Selskabernes Virksomhed i det forløbne Aar foreligger.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem kan da umuligt mene, at det er Spekulanterne, som skaber den baade for Aktionærerne og Staten indtægtgivende Forretning og Virksomhed. Det er dog det vedkommende Aktieselskabs Bestyrelse, det er Direktionen, som leder Selskabet paa en saadan Maade, at det trives vel, og der bliver Indtægt baade for selve Aktieselskabet og for Staten, hvis denne faar en Afgift deraf. Ved Ordet Spekulanter har jeg under disse Forhandlinger forstaaet saadanne Folk, som kun købte Aktier for hurtigst muligt at sælge dem igen med Fordel. Det er Folk, som i og for sig slet ikke bryder sig om den vedkommende Virksomhed eller har nogen Interesse for den eller tager Del i den af Hensyn til den Nytte, som det ærede Medlem med Rette fremhævede, Aktieselskaber kan gøre, men som, for at faa en hurtig Gevinst, køber Aktier endog uden at eje det Beløb, de køber for, men kun en Indsats, som den paagældende Vekselerer eller Bank tager for god. En saadan Mand køber maaske for 2 Mill. Kr. Aktier og ejer kun 50,000 Kr. Han kan ikke beholde